

Tavaszi 9. fejezet

Ariana, vasárnap 11 december 2022 - 20:47:20

Ármin a fehér asztalterítőre került habot figyelte. Az anyja csokoládétortát kapott, rengeteg krémmel és tejszínhabbal a tetején, a szeleteléskor azonban a torta mellé esett egy kis darab.

Ármin erre a fehér érségre koncentrált, hogy elnyomja belül és kívül is a zajt.

Boldog, ünnepi Qu család képet keltett ék, neki azonban felfordult a gyomra, amikor David pusztit adott Csilla számára. A férfi rögtön utána ránézett, bonyolultan, és bár Ármin biztosra vette, hogy az egész csak színészkedés, utálta. Magával egy ütt, amiért épp az anyja boldogságának útjában áll, pedig a lelke mélyén tudta, hogy Csillának sokkal jobb lesz David nélkül. A férfi nem lehetett volna úgy az igazi társa, hogy saját magát ilyen mélyen elnyomja. Megpiszkálta a villával a tortát, bár alig csúszott le a falat a torkán. Percek óta fel sem pillantott, nagyjából azóta, hogy átadták az ajándékokat, és enni kezdtek. Igyekezett teljesen elhatárolni magát mindentől, kivonta magát a társalgásból, a szerencse pedig ezúttal mellé szegődött: senkinek fel sem tűnt, mennyire szótlan. A keserűség azonban belopódzott az egész lényébe, megfestette mérgével a pillanatot, a nyelvére is ráköltözött, hányingerrel küzdött. Mély lélegzetet vett, hogy kitisztítsa magát, hasztalan. Az idő olyan lassan telt, mintha valaki érdeklődéssel nézte volna le, és beragadt volna a másodpercmutató. Ármin ingerültége nem tűntön, kitörni készen, ezt azonban nem engedhette.

Hagyd csak, majd én! A szülinapos csak jölni érzi magát. Kapott az alkalmon, hogy elpakolhat, és közben a konyha magányába és csendességébe bújhat. Kiskorában imádta a mosogatást, bár mindenki azzal cukkolta, hogy rajta kívül egy teremtetett lélek sincs, akinek ilyen perverz ója lenne. Péntek viszont megnyugtatta a langyos víz és a kezén elterülő hab. Kifejezetten utálta, amikor az anyja vett egy mosogatógépet. Most viszont lekötötte, hogy megtöltse a gép belsejét, ráadásul addig is békén hagyta.

Ezt hova tegyem?

Ármin olyan hirtelen méreggel egyenesedett fel, hogy majdnem kicsúszott a kezéből a torta.

Ahova akarod! vetette oda Davidnak, de hiába várt, a férfi nem mozdult, csak bámult rá meredten, még meg nem unta. Hozzásejtett,

kivette a kezéből a poharakat, és visszaegyensúlyozott velük a konyhapulthoz.

Már nem kell sokáig kibírnod.

Szerencsére válaszolta Ármin mogorván, továbbra is a hátát mutatva. Így legalább David nem láthatta az arcát, mert Qt végtelen bosszantotta, hogy az ajka megremeg. Mire megfordult, egyedül maradt a helyiségben, ettől azonban még rosszabb lett. Az ajtó ismét kinyílt, Q pedig olyan méreggel pörögült meg, amelyet még sosem érzett. Geri megtorpant, kicsit hátrált, amikor ezt észrevette.

Oké, már meghaltam emelte fel a kezét, enyhe mosollyal, mire Ármin hangosan szusszantott. Nem értékelte a poént. Gyere, kimentettelek. Húzzunk fel a szobádba! ajánlotta Geri, Ármin pedig legyőzött bólogatott. Becsapta a mosogatógép ajtaját, a benne lévő Q poharak hangos csilingeléssel koccantak össze, Qt azonban azt sem érdekelte volna, ha ropityára törnek. Legalább hasonlóan annak hozzát

Eredetileg pillantásra sem akarta méltatni többé Davidot, a lépcső felé menet mégis megtorpant. A tekintetük találkozott, összefonódott, Árminnak erre Qnek erejével kellett elépnie a láthatatlan köteteket.

Ne mondj semmit! szökött rá Gerire, amikor a fiú ki akarta nyitni az ajtót. Az unokatestvérét azonban ez nem akadályozta meg abban, hogy megossza vele, amit gondol.

Sajnálom Csillát.

Uristen, de utállak morogta Ármin. Leült a fotelébe, a lendület egészen a falig elgurította. A végén panaszosan nyögött fel alatta.

Komolyan, kész agyém, amit megvéltek.

Ármin eddig a térdére támaszkodott, és a kezére hajtotta a fejét, erre viszont felpillantott.

Miértől beszélsz?

Te nem látod, hogy néztek egymásra? Közölte Geri olyan arccal, mintha a világ legnagyobb rejtélyével találta volna szembe magát. Ármin homloka gondterhelt ráncba szaladt.

Mérgesen? próbálkozott, mire Geri gúnyosan felhorkantott.

Persze.

Árminnak nem volt kedve vitatkozni vele. Azon járt az esze, hogy David odalent van, egészen este karnyújtásnyira ült tőle, és soha többé nem találkoznak. A gondolat mélyre vágta magát, a lelkét szaggatta, legszívesebben üvögött volna a köntől. Ehelyett ült némán, magába roskadva, engedve, hogy sodorja az ár &

Ármin mozgolódásra riadt. Még csukott szemmel, fél álomban is tudta, hol van épp, elvége sokadik alkalommal aludt Dávidnál, az élmény mégis mindig boldoggá tette. Szeretett a férfi mellett ébredni, fleg mióta Dávid nem viselkedett vele olyan kimért reggelente.

Mennyi az idő? morogta inkább a párnának, mint a férfinak.
Csend.

Visszajössz? kérdezte Ármin, mire a mocorgás abbamaradt. Mivel nem kapott választ, felpillantott. Dávidnak csak a hátát látta, a férfi nem fordult felé, hanem néhány fáradt másodperc után végül felkelt az ágyról.

Csinálok reggelit.

Ármin annyiban hagyta. Jobban szeretne, ha Dávid még engedte reggel egy kicsit bújni, csókolózott vele indulás előtt, de a fiú már ennyiből elvette, hogy ez nem egy olyan nap. Ma Dávid ismét zordnak tartotta. Heverészett még egy kicsit, reménykedett, a férfi hátán megdölgte magát, bár nem számított rá igazán, hogy megérintene. Pont ezért lepődött meg annyira, amikor ismét süssédt mellette a matrac. Mosolyogva úrtá magát közelebb, fejét a férfi oldalába hajtotta, és élvezte, hogy Dávid végigfuttatja a hajában az ujjait. Dávid nagyon sokára törte meg a köréjük nőtt csendfátyalt.

Beszélnünk kellene.

Ármin nyögösen szusszant.

Abban állt, és kiállt a szájából.

Komolyan.

Ármin hezitálva húzódtól el. Dávid komorsága megijesztette, és nem értette, miért ilyen vele. Tegnap este annyira másként viselkedett, akkor számított elutasításra, depresszióra, most azonban nem készült fel rá.

Reggeli után? kérdezte reménykedve, mire a férfi bólintott. Mire asztalhoz ültek, Árminnak már enyhe gyomorgörccse volt. Némán evett, minden falattal köszönetet kellett, egyébként sem volt jó étvágya.

Sajnálom a tegnapit. Haragszol érte?

Ármin megrázta a fejét. Eredetileg nem mert volna magától felhozni, de ha már Dávid belekezdett, úgy döntött, mégis megteszi.

Mondjuk az óvszerről kikérhetted volna a véleményem. Dávid zavartan kapta el a tekintetét. Ármin este szexközben nem szólt érte, pedig a férfi semmi jelét nem adta soha elötte, hogy védekez és nélkül akarja hozzáérni. Akkor már egyébként is mindegy volt, amikor feltört neki.

Ne haragudj. Nem tudom, este mi ütött belém. Nem fordul
többé el Q mondta a férfi nagyon határozottan, és volt valami
ebben a pár szóban, ami aggasztotta Ármint.

Nem baj, csak váratlanul ért próbálkozott menteni a helyzetet,
Dávid azonban felnézett rá, és az arcát látva Ármin már sejtette,
hogyan fog örülni annak, amit hallani fog.

Nem úgy értettem. Tényleg nem fog elfordulni, mert itt
befejeztük.

Árminnal forgott a konyha. Az étel, amit nagy nehezen legyárt, most
vissza akart jönni, küzdött a hányingerrel.

Tessék? pr és elte ki magából, hátha rosszul hallotta.

Befejeztük. Nincs több találgatás, én sem kereslek, te se tedd.

Miért?

Ármin győzőlt, mennyire halk a hangja. Dávid ingerülten túrt a
hajába, és folyamatosan rázta a fejét.

Mert eddig ment, de & A férfi elakadt. Kitolta magából a
széket, de nem állt fel, csak meredt maga elé. Nagyon kedvellek,
pontosan ért fejezzük be.

Ármin bevetett minden érvet, ami eszébe jutott, de falakba
ütközött. Dávid kitartott a döntése mellett, leverte a csábítási
kísérletét is, amikor már a szavakat feladta, és egyszer csak
kitesse élte az ajtón. Ki az életéből.